

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/355/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110231357
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1110231357.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Janky Richterovej a JUDr. Milana Chalupku, v právnej veci žalobcu: Lawyer Partners, a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 37, IČO: 35 944 471, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27. októbra 2016 č.k. 8C/126/2010-490 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1/Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla jednak nezákonným úradným postupom Okresného súdu Humenné, ktorý odmietol prijať podania žalobcu zo dňa 19. 10. 2006 urobené elektronickými prostriedkami a jednak nezákonným rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 06.06.2007, spis. zn.: II.ÚS 139/2007, súčasne rozhodol o trovách konania tak, že žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal.

2/Vychádzal zo zistenia, že žalobca v súlade so svojim podnikateľským zámerom uzatvoril dňa 15. 07. 2005 so Slovenským rozhlasom rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bolo postúpenie pohľadávok, spočívajúcich v neuhradení koncesionárskych poplatkov. Vzhľadom na veľký počet dlžníkov a teda veľký počet žalôb, ktoré bolo potrebné vyhotoviť, sa žalobca rozhodol urobiť svoje podania elektronickými prostriedkami s využitím počítačového systému, teda spracovať žalobné návrhy a umiestniť ich na DVD nosiče. Dňa 19. 10. 2006 doručil žalobca Okresnému súdu Humenné žaloby na vydanie platobných rozkazov, vrátane príloh a to formou DVD nosiča. Na uvedené podanie reagoval Okresný súd Humenné listom, ktorým žalobcovi oznámil, že nemá k dispozícii elektronickú podateľňu, v dôsledku čoho nespĺňa podmienky zákona č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise, a preto žalobcovi vrátil elektronické dokumenty uchované na DVD nosičoch. Na uvedené stanovisko Okresného súdu Humenné žalobca reagoval listom, v ktorom trval na prijatí svojho podania, pretože bolo uskutočnené v súlade s ust. § 42 ods. 1 Obč. súd. por. a zároveň bolo riadne doručené. Žalobca upozornil Okresný súd Humenné na nutnosť postupovať v súlade s relevantnými primárnymi a sekundárnymi normatívnymi aktmi a prijať podanie, urobené elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Žalobca ďalej informoval Okresný súd Humenné, že považuje za nevyhnutné poukázať na zásadu hospodárnosti občianskeho súdneho konania a tú skutočnosť, že urobiť podanie elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona je možné od 01. 05. 2002, a teda nie je vinou žalobcu, že okresný súd nemal vytvorené podmienky na prijímanie takýchto podaní. Žalobca zdôraznil, že Občiansky súdny poriadok považuje všetky spôsoby podania za

rovnocenné a zo žiadneho ustanovenia nevyplývalo, že by písomné podanie malo byť pred ostatnými spôsobmi uprednostňované, resp. zvýhodňované. Napriek tejto argumentácii Okresný súd Humenné podľa vyjadrenia žalobcu zotrval na zákonnosti svojho postupu a odmietol čokoľvek. Žalobca v snahe dosiahnuť ochranu svojich procesných práv oslovil písomne vtedajšiu ministerku spravodlivosti a vyzval ministerstvo spravodlivosti, aby zaujalo k vzniknutej situácii postoj a zjednało nápravu. Na svoj list však žalobca podľa jeho tvrdenia nedostal žiadnu odpoveď. Následne žalobca v presvedčení, že Okresný súd Humenné po uplynutí dlhšieho časového obdobia odstránil technické nedostatky, podal opätovne všetky vrátené žaloby, a to rovnakou formou. Okresný súd Humenné listom oznámil žalobcovi, že jeho podanie nie je možné prijať z dôvodu, že Okresný súd Humenné naďalej nedisponuje technickými prostriedkami na prijímanie podaní elektronickou formou prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu. Žalobcovi bolo takýmto postupom Okresného súdu Humenné podľa jeho tvrdenia zabránené, aby sa dovolal ochrany svojich legitímnych majetkových práv v občianskom súdnom konaní, spĺňajúcom požiadavky spravodlivého súdneho procesu. Žalobca podpísal elektronické podpisy, podané súdu aplikáciou QSign. Súčasne v zmysle § 7 ods. 2 vyhlášky Národného bezpečnostného úradu č. 542/2002 Z. z. doručil do podateľne súdu kvalifikovaný certifikát verejného kľúča, ktorý je elektronický dokument, ktorým vydavateľ certifikátu potvrdzuje, že v certifikáte uvedený verejný kľúč patrí osobe, ktorej bol certifikát vydaný. Okresný súd Humenné nespĺnil povinnosť, vyplývajúcu zo zákona o elektronickom podpise a uloženú vyhláškou Národného bezpečnostného úradu č. 542/2002 Z. z. a nezriadił na svojom pracovisku za účelom manipulácie s elektronickými dokumentmi elektronickú podateľňu. Z tohto dôvodu odmietol návrhy na začatie súdneho konania prijať. Žalobcovi tak zmaril možnosť realizácie práva, vyplývajúceho z Občianskeho súdneho poriadku, a porušil jeho základné právo na prístup k súdu, zaručené Článkom 46 ods. 1 Ústavy a Článkom 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, resp. Článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalobca uplatnil svoje právo na podanie návrhu elektronickými prostriedkami dňa 19. 10. 2006 s tým, že Okresný súd Humenné mal povinnosť zriadiť elektronickú podateľňu najneskôr ku dňu účinnosti vyhlášky č. 542/2002 Z. z. t.j. k 01. 10. 2002.

3/Žalobca podal podľa Článku 127 Ústavy Slovenskej republiky Ústavnému súdu Slovenskej republiky sťažnosť pre porušenie základného práva na prístup k súdu, v ktorej žiadal Ústavný súd Slovenskej republiky stanoviť, že (i) žalobcovo základné právo domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nestrannom a nezávislom súde podľa Čl. 46 Ústavy SR v spojení s právom na spravodlivý proces podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru bolo porušené, (ii) jeho podanie urobené elektronickými prostriedkami a podpísané zaručeným elektronickým podpisom bolo urobené zákonom ustanoveným spôsobom a preto sa všeobecnému súdu prikazuje, aby na základe toho podania konal, (iii) mu priznáva primerané finančné zadosťučinenie za každé jednotlivé porušenie práva domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, a (iv) mu priznáva náhradu trov konania. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť na neverejnom zasadnutí a rozhodol o nej dňa 06.06.2007 pod spis. zn. II. ÚS 139/2007 tak, že ju odmieta ako podanú oneskorene. Žalobca má však s poukazom na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR za to, že Ústavný súd nesprávne posudzoval splnenie základných podmienok vo vzťahu k právu na prístup k súdu uplatnenému dňa 31.03.2006, namiesto aby tak urobil vo vzťahu k právu na prístup k súdu, ktoré uplatnil žalobca dňa 19.10.2006 a ktorého porušenie následne v ústavnej sťažnosti namietal.

4/Žalobca podal sťažnosť aj na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorý rozsudkom zo dňa 16.06.2009 uznal argumentáciu žalobcu za legitímnu a prisúdil žalobcovi náhradu majetkovej i nemajetkovej ujmy spolu vo výške 18.000,- eur.

5/Z vyššie uvedených dôvodov mal žalobca za to, že Okresný súd Humenné spôsobil žalobcovi 1. majetkovú škodu, ktorá vznikla porušením práva na prístup k súdu. Zároveň mal Okresný súd Humenné neprijatím žalobných návrhov vylúčiť účinok ust. § 112 veta prvá Občianskeho zákonníka, čím spôsobil plynutie premlčacej doby vo vzťahu k majetkovým právam žalobcu. Okresný súd Humenné podľa žalobcu bezdôvodne vystavil žalobcu reálnemu riziku zamietnutia podaných žalobných návrhov v prípadoch, ak žalovaný uplatní námietku premlčania, 2. ďalej materiálnu škodu, vyjadrujúcu ušlý zisk, pretože žalobca nemohol po dobu dlhšiu ako dva roky podnikateľsky zužitkovať finančné prostriedky, ktoré by nadobudol prevodom alebo úhradou súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva, 3. materiálnu škodu, ktorá má objektívne vyjadrovať úročenie finančného kapitálu poškodeného, ktorý investoval do nákupu súdne uplatnených pohľadávok, 4. materiálnu škodu, spôsobenú vynaložením finančných prostriedkov na ochranu jeho legitímnych práv, t.j. na úhradu poplatkov, trov právneho zastúpenia, nákladov na telekomunikačné, poštovné, administratívne a tlmočnicke výdaje, 5. nemajetkovú ujmu, spočívajúcu v spravodlivej satisfakcii za utrpený zásah do základných práv a kompenzujúcu každé porušenie práva na prístup k súdu, ktoré žalobca uplatňoval

jednotlivo podaním 873 návrhov na začatie občianskeho súdneho konania. Celkovo sa žalobca domáhal finančnej kompenzácie vo výške 34.882.592,07 eur.

6/Žalovaný žiadal, aby súd konanie zastavil, a to ako vec už právoplatne rozhodnutú Európskym súdom pre ľudské práva. Nepopieral, že uvedený okresný súd bol v čase dňa 19.10.2006 technicky nepripravený, preto nemohol predmetný návrh na začatie súdneho konania prijať. Žalovaný ďalej vzniesol z opatrnosti námietku premlčania, dôvodiac, že v prípade, ak žalobcovi mala vzniknúť škoda neprijatím návrhov na začatie konania súdom, lehota na uplatnenie nároku mala uplynúť dňa 19.04.2010, pričom žalobca podal žalobu, ktorá je predmetom tohto sporu, až dňa 14.07.2010. Žalovaný bol tiež toho názoru, že s poukazom na § 42 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bolo možné urobiť predmetné podanie aj iným spôsobom než elektronickými prostriedkami, a to písomne, ústne do zápisnice alebo telefaxom. Žalovaný takisto spochybňuje relevantné individuálne dôkazy, ktorými by preukázal jednak existenciu odporcu, keďže sa subjektom, voči ktorým si žalobca chcel uplatniť nárok na zaplatenie postúpených pohľadávok, nepodarilo doručovať, a teda podľa žalovaného nebolo zrejmé, či tieto subjekty existovali, jednak vymožitelnosť pohľadávok od odporcov/subjektov v čase, kedy malo dôjsť k predpokladanému vydaniu platobných rozkazov. V časti výšky nemajetkovej ujmy je žalovaným rozporovaná údajná dôvodná výška. Napokon, žalovaný spochybnil kauzálny nexus medzi vznikom škody ako takej a domnelým nezákonným rozhodnutím.

7/Dňa 08.02.2012 podal žalobca spresnenie žalobného petitu, kde žiadal určiť, že žalovaný je zodpovedný za škodu vzniknutú žalobcovi a že žalovaný je tiež povinný zaplatiť žalobcovi istinu v sume 12.921,06 eur, príslušenstvo z poplatkov z omeškania 32.600.411,60 eur, príslušenstvo z nákladov spojených s uplatnením istiny 57.246,36 eur a takisto nemajetkovú ujmu v celkovej výške 576.180,- eur.

8/Dňa 29.02.2012 žalovaný vo svojom vyjadrení k návrhu žalobcu o spresnenie petitu uviedol, že žalobca v rámci spresnenia iba presunul časť pôvodne uplatňovanej náhrady škody do sumy príslušenstva z poplatkov z omeškania. Žalovaný bol toho názoru, že príslušenstvom pohľadávky, uplatňovanej podľa zákona č. 514/2003 Z. z. nemôže byť v žiadnom prípade suma 32.600.411,60 eur, ako ani suma 57.246,36 eur, nakoľko ide v oboch prípadoch o náklady súvisiace s pôvodnými konaniami vedenými proti dlžníkom žalobcu, a teda nesúvisia s konaním o náhradu škody žalobcu.

9/Dňa 11.02.2013 podal žalobca súdu návrh na pristúpenie účastníka do konania, a to spoločnosť Lawyers Group s.r.o., IČO: 46 524 185, so sídlom Prievozská 37, 821 09 Bratislava, vzhľadom na postúpenie pohľadávok uplatňovaných v tomto konaní, a to v časti nároku na náhradu majetkovej ujmy, pričom si žalobca stále ponechal pohľadávku, ktorej obsahom je nárok na náhradu nemajetkovej ujmy.

10/Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetom konania je posúdenie dôvodnosti nároku na náhradu škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Humenné neprijatím elektronického podania žalobcu na DVD nosiči, podpísaného zaručeným elektronickým podpisom. Obsahom toho elektronického podania bolo celkom 1201 návrhov na začatie konania vo veci neuhradených koncesionárskych poplatkov. Nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že predmetné elektronické podanie nebolo riadne zaevidované ako návrh na začatie konania, v rozpore s v tom čase aktuálnym znením § 42 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Z vykonaného dokazovania bolo skutkovo nesporné, že DVD nosič, obsahujúci podania zo dňa 19. 10. 2006 bol žalobcovi Okresným súdom Humenné obratom listom ako neprijatý, vrátený z dôvodu, že predmetné podanie okresný súd nepovažuje za podanie v zmysle § 42 ods. 1 O. s. p. Ústavný súd SR uznesením sp. zn. II. ÚS 139/07 zo dňa 06. 06. 2007 sťažnosť žalobcu odmietol.

11/Súd prvej inštancie ako predbežnú otázku riešil dôvodnosť žalovaným vznesenej námietky premlčania. Tu súd dospel k záveru, že k premlčaniu nároku na náhradu uplatnenej škody v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nedošlo, nakoľko pre uplatnenie nároku na náhradu škody bol rozhodný samotný charakter nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Humenné. Nesprávny úradný postup okresného súdu spočíval v jeho nečinnosti, keď elektronické podania, ktoré mal zaevidovať ku dňu 19. 10. 2006 nebol technicky schopný zaevidovať. Žalobca podal osobne dňa 02.12.2009 do podateľne Ministerstva spravodlivosti SR podanie postupom podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Počas plynutia 6 mesačnej lehoty v zmysle uvedeného ustanovenia premlčacia doba neplynie. Súd sa stotožnil s tvrdeniami žalobcu, uvedenými v podaní zo dňa 26.08.2011, doručenom súdu dňa 02.09.2011, v časti argumentácie o plynutí premlčacích dôb, a preto mal súd za to, že žalobca si nárok uplatnil žalobou zo dňa 14. 07. 2010, teda včas.

12/S poukazom na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu zo dňa 16.06.2009, ktorý konštatoval porušenie základného práva žalobcu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné, ako aj z vyjadrenia žalovaného zo dňa 18.05.2011, doručeného súdu dňa 19.05.2011, v časti potvrdenia nepripravenosti súdov v danom čase na podanie elektronickým médiom so zaručeným elektronickým podpisom, čoho následkom bolo

neprijatie podaní žalobcu z 19. 10. 2006, mal súd nesprávny úradný postup Okresného súdu Humenné za preukázaný.

13/Dalším dokazovaním sa súd sústredil na to, či v príčinnej súvislosti s vyššie označeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Humenné vznikla žalobcovi uplatnená majetková a nemajetková ujma, keďže rozhodovanie o náhrade škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé na úvahe o príčinnej súvislosti medzi takýmto postupom a vzniknutou škodou. Žalobca dôvodil, že majetkovú škodu, ktorej vlastníkom je na základe zmluvy o postúpení pohľadávky tvorí: súčet istín, ktoré boli uvedené v žalobných návrhoch, poplatky z omeškania, ktoré by si mohol uplatniť voči dlžníkom, v celkovej hodnote 32.613.332,67 eur a sumy 646,05 eur ako objektívneho hodnotenia úročenia finančného kapitálu, v dôsledku porušenia práva na prístup k nestrannému a nezávislému súdu a ďalej 1.630.666,65 eur ušlého zisku. Z úradnej činnosti súdu je v tejto súvislosti známe, že mnoho z podaných návrhov bolo odmietnutých, mnohé návrhy boli zastavené pre späťvzatie, alebo pre neodstrániteľnú prekážku konania, nakoľko označenie žalovaných bolo bez diakritiky, mnoho návrhov boli zamietnutých pre nedostatok vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej. Majetkovú škodu nie je možné založiť na ničím nepodložených domnienkach a hypotézach, preto súd považoval uplatnenú škodu za dôkazne žalobcom nepreukázanú. Pri takto definovanej škode nemôže ísť o skutočnú škodu, chápanú ako zmenšenie majetku poškodeného a ani o tzv. inú škodu, t.j. ušlý zisk. Preto absentuje jasná príčinná súvislosť medzi uplatnenou škodou a nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Humenné. K uplatnenej škode spočívajúcej z poplatkov z omeškania v zmysle zákona č. 212/1995 Z. z., ktoré v dôsledku zmeny legislatívy si už nemohol súdnou cestou uplatniť, súd konštatoval, že zákon č. 96/2006 Z. z., ktorým bol novelizovaný § 9 zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch a ktorým bol inštitút poplatkov z omeškania nahradený inštitútom klasických úrokov z omeškania a ktorým bol v § 10b daný tzv. generálny pardon" bol prijatý Národnou radou SR dňa 02. 02. 2006 s tým, že účinnosť nadobudol dňom jeho vyhlásenia, teda v období niekoľko mesiacov pred podaním elektronického návrhu na Okresný súd Humenné dňa 19. 10. 2006. Preto uplatnená škoda nie je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Humenné, ale v súvislosti so zmenou legislatívy. Preto aj v tejto časti žaloby absentuje príčinná súvislosť medzi uplatnenou škodou a nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Humenné.

14/Pokiaľ ide sumu nákladov, spojených s uplatnením istiny, t.j. 61.808,70 eur, pričom na vnútroštátnej úrovni ide o sumu 56.913,37 eur a 4.562,34 eur v súvislosti s konaním pred ESLP, súd konštatoval, že uvedená suma je zjavne neprimeraná k výške uplatnenej istiny. Ak žalobca túto sumu advokátovi, ako aj v súvislosti s prípravou a realizáciou konania pred ESLP uhradil, predstavuje to len ním dobrovoľne prijaté podnikateľské riziko. Takto uplatnená škoda je z pohľadu prejednávanej veci nepodložená, bez akéhokoľvek súvisu s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Humenné. Zároveň, uvedená suma uplatnenia na ESLP predstavuje sumu za všetky konania vo veci pohľadávok, podané na všetky súdy súhrne, preto súd mal za to, že uvedená suma v tomto konaní nie je dostatočne preukázaná.

15/Žalobca si uplatnil aj nárok na nemajetkovú ujmu vo výške 576.180,- eur v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Túto sumu žalobca určil ako súčin sumy 660,- eur za každý jednotlivý právny prípad, obsiahnutý na odmietnutom DVD nosiči x 873 prípadov. V súvislosti s uplatnenou nemajetkovou ujmovou však žalobca neprodukoval žiadny dôkaz, preukazujúci oprávnenosť uplatneného nároku. Tento nárok žalobca odôvodnil len veľmi všeobecne tým, že bolo ťažké počúvať vyjadrenia klientov, ktorí im povedali, že ich IT riešenie nie je možné aplikovať v súdnom systéme SR, čo je však bez právnej relevancie. Žalobcom tvrdené poškodenie dobrého mena nebolo v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom okresného súdu, ale so samotným vymáhaním postúpených pohľadávok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov. Súd mal za to, že vzhľadom na zistený vyššie popísaný skutkový a právny stav veci v prejednávanej veci, je konštatovanie porušenia práva dostatočným zadosťučinením pre žalobcu.

16/Sumarizujúc vyššie uvedené preto súd prvej inštancie dospel k záveru o neopodstatnenosti uplatnených nárokov na náhradu tak majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy, keď súdu po vyhodnotení dôkazov absentovalo preukázanie ich vzniku a príčinnej súvislosti medzi špecifikovaným nesprávnym úradným postupom okresného súdu a uplatnenou škodou, čo bolo dôvodom na zamietnutie žaloby v celom jej rozsahu.

17/Vzhľadom na to, že žalovaný bol v celom rozsahu úspešný, vznikol mu nárok na priznanie náhrady trov konania voči neúspešnému žalobcovi. Nakoľko si žalovaný náhradu trov konania neuplatnil, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

18/Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, a to z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, súd dospel

na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Namietal, že proces prijatia jeho podaní uložených na DVD nosiči bol ukončený v deň, keď boli súdu po prvý krát doručené návrhy, a ak by ich doručil opätovne, porušil by právo a konkrétne čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, relevantné ustanovenia O.s.p. a vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy. V prípade predmetných nárokov tak v tomto prípade došlo v dôsledku nesprávneho úradného postupu k ich premlčaniu, na ktoré je súd navyššie povinný prihliadať z úradnej povinnosti v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý je potrebné na tieto nároky aplikovať. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že majetkovú škodu vyčíslil len všeobecne, keď zo žaloby vyplýva, že ju podrobne rozčlenil podľa jednotlivých zložiek na istinu koncesionárskych poplatkov, poplatkov z omeškania a trovy právneho zastúpenia, pričom podrobne odôvodnil aj ich výšku a na ich preukázanie predložil dátový nosič obsahujúci komplexnú identifikáciu pohľadávok. Vytkol tiež súdu prvej inštancie, že porušil jeho právo na spravodlivý proces, keď spor prejednal a rozhodol, hoci tu bol dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Opätovne na preukázanie výšky škody navrhol doplnenie dokazovania o znalecké dokazovanie znaleckým ústavom : Ekonomická univerzita v Bratislave (evidenčné číslo: 900008), so sídlom: Dolnozemska cesta 1, Bratislava a to pre odbor: 090000 - Ekonomia a manažment, odvetvie: 090300 - Kontroling, na zodpovedanie odbornej otázky : akú sumu bolo možné v konaniach pred okresným súdom na základe žalôb podaných na DVD nosičoch, vymôcť, inými slovami aká je tzv. všeobecná hodnota jeho pohľadávok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov a ich príslušenstva. V súvislosti s otázkou premlčania nesúhlasil s interpretáciou tejto otázky žalovaným (s ktorou sa mal súd prvej inštancie stotožniť) a zdôraznil, že nakoľko Okresný súd Humenné neprijal návrhy, ktorými sa uplatnili práva na úhradu koncesionárskych poplatkov, došlo k pretrhnutiu postupu, ktorý je nevyhnutné pre vznik oprávnenia na ďalšie vymáhanie poplatkov z omeškania, teda i príslušenstva koncesionárskych poplatkov, a preto je uplatnená náhrada škody i v tejto časti v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom okresného súdu. Nestotožnil sa so závermi prvoinštančného súdu ani pokiaľ ide o uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy, a poukázal na odlišnosť oboch kompenzačných inštitútov (primeraného finančného zadostučinenia podľa čl. 127 ods. 3 Ústavy SR a odškodnenia nahradením nemajetkovej ujmy podľa ust. § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.) zvýraznenú aj sekundárnou povahou zadostučinenia. V tejto súvislosti zdôraznil, že v žiadnom konaní pred súdom doposiaľ nebolo rozhodnuté o jeho odškodnení za porušenie ustanovení procesných právnych predpisov úhradou nemajetkovej ujmy podľa ust. 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.

19/Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na to, že pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdí, že majetkovú škodu nevyčíslil len všeobecne, súdu predložil dátový nosič, s ktorého obsahom sa tento neoboznámil, rozsiahlo sa venuje popisu toho, ako Okresný súd Humenné nemohol prijať jeho návrhy spätne, čím malo dôjsť k premlčaniu jeho pohľadávok, uviedol, že žalobca celkom zjavne nerozoznáva medzi tým, čo je jeho pohľadávka voči koncesionárom a medzi tým, čo predstavuje škodu, za ktorú by mal niesť zodpovednosť žalovaný v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. Skutočnosť, že žalobca v konaní rozčlenil uplatňovaný nárok na náhradu škody na sumu tvorenú istinou koncesionárskych poplatkov, poplatkov z omeškania, trov konania, atď., neznamená, že vznik škody ako aj jej výšku v konaní preukázal. Práve naopak, žalobca v konaní vznik škody nepreukázal, keď (ako súd správne konštatoval), argumentoval premlčaním pohľadávok, avšak v konaní nepreukázal, že by mu čo i len jedna z uplatnených pohľadávok nebola priznaná pre účinne vznesenú námietku premlčania. Za nesprávne označil tiež tvrdenia žalobcu v odvolaní, ktorými polemizuje o tom, čo mohol alebo nemohol okresný súd urobiť po rozhodnutí ESLP. Je totiž zrejme, že okresný súd bol rozhodnutím ESLP, v zmysle ktorého bol povinný žalobcove návrhy prijať so spätnými účinkami, viazaný, a preto aj v prípade vznesenej námietky premlčania zo strany koncesionára bol súd povinný túto posúdiť tak, akoby bol návrh zaregistrovaný ku dňu jeho doručenia, a to bez ohľadu na to, s akým dátumom bol v skutočnosti zaregistrovaný. Vo vzťahu k žalobcom navrhovanému znaleckému dokazovaniu poukázal na to, že o tomto jeho návrhu rozhodol prvoinštančný súd tak, že tento dôkaz nepripustil z dôvodu, že jeho vykonanie by bolo nadbytočné. Zdôraznil, že nakoľko ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. stanovuje podmienky, s prihľadnutím na ktoré sa určuje výška nemajetkovej ujmy v peniazoch, avšak žalobca si v tomto smere nesplnil ani len povinnosť tvrdenia, keď svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy relevantným spôsobom neodôvodňoval a zároveň nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by vznik nemajetkovej ujmy preukázal, súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca vznik nemajetkovej ujmy v konaní relevantným spôsobom nepreukázal. Za nedôvodnú označil tiež námietku žalobcu v odvolaní, že mu postupom súdu prvej inštancie, ktorý spor prejednal a rozhodol na pojednávaní

v jeho neprítomnosti, bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko zo zápisnice o pojednávaní konanom dňa 27.9.2016 jednoznačne vyplýva, že podmienky na uskutočnenie pojednávania boli splnené. Napokon poukázal na to, že žalobca voči nemu inicioval na totožnom skutkovom a právnom základe 40 súdnych konaní, pričom však podaná žaloba bola zamietnutá Okresným súdom Bratislava I v konaniach vedených pod sp. zn. 3C/15/2010, 5C/158/2010, 8C/125/2010, 9C/77/2010, 10C/62/2010, 10C/63/2010, 16C/163/2011, 19C/124/2010 a 19C/125/2010, 24C/77/2012, 26C/124/2010 a tiež v konaní pred Okresným súdom Dolný Kubín, sp. zn. 4C/53/2012, pričom rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.10.2015, sp. zn. 11Co/199/2015. V tejto súvislosti zdôraznil, že vzhľadom na novozavedený princíp právnej istoty situácia, kedy súdy v druhovo rovnakej veci rozhodujú protichodným spôsobom, podkopáva efektivitu fungovania systému spravodlivosti a neguje jeho elementárny princíp a základný predpoklad, ktorým je požiadavka, aby sa v rovnakých veciach rozhodovalo rovnakým spôsobom, a preto má za to, že nie sú dané dôvody odvolania uplatnené žalobcom, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť.

20/Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného k jeho odvolaniu zotrval na podanom odvolaní a argumentácii v ňom uvedenej.

21/Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 380 zák. č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a podľa § 378 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

22/V posudzovanej veci vykonal súd prvej inštancie dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplata náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala podľa jeho tvrdenia vzniknúť tým, že Okresný súd Humenné neprijal jeho návrhy na začatie konania o zaplataenie peňažných súm, doručené mu dňa 19.10.2006 na priloženom DVD, ako aj na posúdenie opodstatnenosti tvrdení, ktoré uvádzal žalovaný na svoju obranu, pričom zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP dospel k správnym skutkovým záverom relevantným pre právne posúdenie dôvodnosti podanej žaloby. Na takto ustálený skutkový stav aplikoval zodpovedajúce ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, a svoje dôvody, pre ktoré podanú žalobu zamietol a nestotožnil sa tak s argumentáciou žalobcu o spôsobení škody a nemajetkovej ujmy postupom Okresného súdu Humenné vo veciach, v ktorých podal dňa 19.10.2006 na priloženom DVD návrhy na začatie konania o zaplataenie peňažných súm, aj dostatočne v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok strán súvisiacich s predmetom konania. Obsah odvolania žalobcu nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska ním uvádzaných tvrdení v podanom odvolaní, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. V odvolacom konaní tiež nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť jeho rozhodnutia.

23/Súd prvej inštancie postupoval správne, keď v danej veci zisťoval základné predpoklady vzniku objektívnej zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú súdom v súvislosti s tým, že Okresný súd Humenné neprijal jeho návrhy na začatie konania o zaplataenie peňažných súm, doručené mu dňa 19.10.2006 na priloženom DVD, v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého musia byť súčasne splnené tri podmienky, a to: 1/ existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu súdu, 2/ existencia škody a nemajetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou (nemajetkovou ujmu) a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

24/V preskúmvanej veci je správny záver súdu prvej inštancie, že vzhľadom na skutočnosť, že rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu zo dňa 16.06.2009 konštatoval porušenie základného práva žalobcu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné neprijatím predmetných návrhov na začatie konania na priloženom DVD, pričom zároveň súdu prvej inštancie prikázal vo veci konať, opätovne sa zaoberať podaním žalobcu zo dňa 11.10.2006, s tým, že právne účinky doručenia tohto podania budú zachované ku dňu pôvodného doručenia podania, teda ku dňu 19.10.2006, nemohlo dôjsť v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Humenné k premlčaniu pohľadávok žalobcu, a teda ani k ich nevymáhateľnosti, ktorá má byť príčinou vzniku majetkovej škody žalobcu. Napriek počiatočnému nesprávnemu úradnému postupu daného súdu bol totiž v dôsledku uvedeného vo

všetkých veciach (návrhoch na začatie konania obsiahnutých na DVD) priznaný podaniu návrhov na DVD plný účinok od odo dňa 19.10.2006, a to vrátane následku spočívajúceho v spočívaní plynutia premlčacej doby uplatnených práv (už) od uvedeného dňa. Na uvedené pritom nemá žiadny vplyv ani prípadná nespôsobilosť technického vybavenia na všeobecných súdoch, ktorá je z hľadiska právneho posúdenia otázky premlčania bez akejkolvek relevancie. Na základe uvedeného sa potom odvolací súd stotožnil i so záverom prvoinštančného súdu, že zákonom stanovené predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za majetkovú škodu uplatnenú podanou žalobou neboli v preskúmvanej veci splnené.

25/Rovnako sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že podanej žalobe nebolo možné vyhovieť ani v časti požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy, nakoľko žalobca jej vznik nepreukázal, keď sa v tomto smere obmedzil len na všeobecné tvrdenia o jej vzniku a nenavrhol v tejto súvislosti vykonať žiadne dokazovanie; a za správny treba považovať i záver prvoinštančného súdu, že ak by aj boli splnené ostatné predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu, nepochybne by bolo potrebné považovať za dostatočné poskytnutie nepeňažného zadost'učinenia. To však žalobca podanou žalobou neuplatnil, a navyše, túto funkciu už nepochybne splnilo aj konštatovanie porušenia jeho práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie v konaní pred Európskym súdom pre ľudské práva v Štrasburgu.

26/Správny je za daného stavu rovnako postup prvoinštančného súdu, ktorý sa po zistení, že v danej veci neboli naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu už podrobnejšie nezaoberal výškou uplatneného nároku a v tomto smere nevykonával ani žalobcom navrhované znalecké dokazovanie, keď ustálenie výšky uplatnenej náhrady majetkovej škody nemohlo mať žiadny význam pre rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej. Pokiaľ žalobca v odvolaní v tomto smere opätovne navrhol vykonať znalecké dokazovanie znaleckým ústavom Ekonomická univerzita v Bratislave na zodpovedanie otázky akú sumu bolo možné v konaniach pred okresným súdom na základe žalôb podaných na DVD nosičoch, vymôcť, inými slovami aká je tzv. všeobecná hodnota jeho pohľadávok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov a ich príslušenstva, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že na jeho vykonanie niet žiadneho dôvodu.

27/Nedôvodná je tiež argumentácia žalobcu, ktorý v podanom odvolaní namieta správnosť záveru prvoinštančného súdu, že vzhľadom na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu nemohlo dôjsť v dôsledku prvotného neprijatia návrhov na začatie konania k premlčaniu práv žalobcu. Je totiž bez akejkolvek pochybnosti, že na základe tohto rozhodnutia bol Okresný súd Humenné povinný riadne prejednať návrhy žalobcu doručené mu dňa 19.10.2006 na DVD a vo všetkých konaniach vychádzať z toho, že návrh bol súdu doručený (a teda právo bolo na súde uplatnené) už dňa 19.10.2006. V súlade s citovaným rozhodnutím Okresný súd Humenné aj postupoval, keď žalobcu vyzval na doručenie kópie DVD obsahujúceho predmetné návrhy, pričom žalobca ju súdu nedoručil. Neprijatie návrhov na začatie konania doručených dňa 19.10.2006 Okresnému súdu Humenné na priloženom DVD (teda namietaný nesprávny úradný postup, ktorý má byť príčinou vzniku uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy) preto nepochybne nemohlo spôsobiť premlčanie práv žalobcu a v nadväznosti na to ani ich nevyožiteľnosť v konaní na súde. Bez zreteľa na uvedené však súd prvej inštancie správne v tejto súvislosti poukázal i na to, že žalobca v žiadnom smere nekonkretizoval jednotlivé čiastkové nároky, ktoré by mali byť premlčané a neprípustne sa obmedzil iba na všeobecné tvrdenia, na základe ktorých nie je možné zistiť individuálne okolnosti každého z čiastkových nárokov uplatnených pôvodne dňa 19.10.2016. Zároveň je zjavne nesprávna a neopodstatnená i argumentácia žalobcu v odvolaní, že proces prijatia jeho podaní uložených na DVD nosiči bol ukončený v deň, keď boli súdu po prvý krát doručené návrhy, nakoľko ak by ich doručil opätovne, porušil by čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, relevantné ustanovenia O.s.p. a vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy, pričom rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vydané v tejto súvislosti resp. Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu sú absolútne nerealizovateľné.

28/Neopodstatnená je rovnako argumentácia žalobcu v odvolaní týkajúca sa správnosti záverov prvoinštančného súdu v časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy, v rámci ktorej žalobca zdôraznil i to, že v žiadnom konaní pred súdom doposiaľ nebolo rozhodnuté o jeho odškodnení za porušenie ustanovení procesných právnych predpisov úhradou nemajetkovej ujmy podľa ust. 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Ako už odvolací súd uviedol aj vyššie, záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého v danom prípade neboli splnené zákonom stanovené predpoklady na jej priznanie, keď žalobca jej vznik nepreukázal a navyše, ním tvrdená nemajetková ujma nemohla vzniknúť v príčinnej súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Humenné, je v celom rozsahu správny.

29/Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces, keď spor prejednal a rozhodol, hoci tu bol dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Zo zápisnice o pojednávaní konanom dňa 27.9.2016 jednoznačne vyplýva, že podmienky

na uskutočnenie pojednávania boli splnené. Je preto nesporné, že postupom prvoinštančného súdu k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces nedošlo.

30/Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že mu súd prvej inštancie odňal možnosť konať pred súdom tým, že napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil, odvolací súd ju považuje rovnako za nedôvodnú a účelovú. Súd prvej inštancie totiž v odôvodnení svojho rozsudku náležite zhrnul tvrdenia žalobcu i žalovaného, vysvetlil podstatu sporu, opísal vykonané dôkazy, ktoré i správne vyhodnotil, pričom zároveň zhrnul relevantnú platnú právnu úpravu, podľa ktorej spor posúdil, a so zreteľom na všetky relevantné čiastkové predbežné otázky dôvody, pre ktoré žalobu ako nedôvodnú zamietol, aj dostatočne vysvetlil, keď sa vyporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci.

31/Súdu prvej inštancie teda nemožno vytknúť žiadne procesné pochybenie ani pochybenie pri skutkovom a právnom posúdení nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Humenné, pričom ani v odvolaní žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odlišné právne posúdenie ktorejkoľvek z otázok významných pre rozhodnutie v danom spore odvolacím súdom. Súd prvej inštancie sa v rámci predmetného konania vyporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami uvádzanými v žalobe a svoje rozhodnutie vydal v súlade s platnou právnou úpravou.

32/Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

33/O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

34/Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).